

M. Hryc

Pomiar widma dichroizmu kołowego wybranych białek.

3 lutego 2025

Spis treści

1. Opis metody	1
2. Badane białka	2
2.1. Lizozym białka kurzego	2
2.1.1. Informacje	2
2.1.2. Funkcja	2
2.1.3. Aktywność katalityczna	2
2.1.4. Struktura	2
2.2. Albumina surowicy wołowej (BSA)	2
2.2.1. Informacje	2
2.2.2. Funkcja	3
2.2.3. Struktura	3
2.3. β -laktoglobulina	3
2.3.1. Informacje	3
2.3.2. Funkcja	4
2.3.3. Struktura	4
3. Procedura	4
4. Parametry pomiaru	5
4.1. Jasco Spectra Measurement	5
4.2. CDSSTR, DichroWeb	5
4.3. BestSel	6
5. Wykresy danych	6
6. Przewidziana struktura	6
6.1. Lizozym	6
6.2. BSA	6
6.3. β -laktoglobulina	9
7. Dyskusja	9

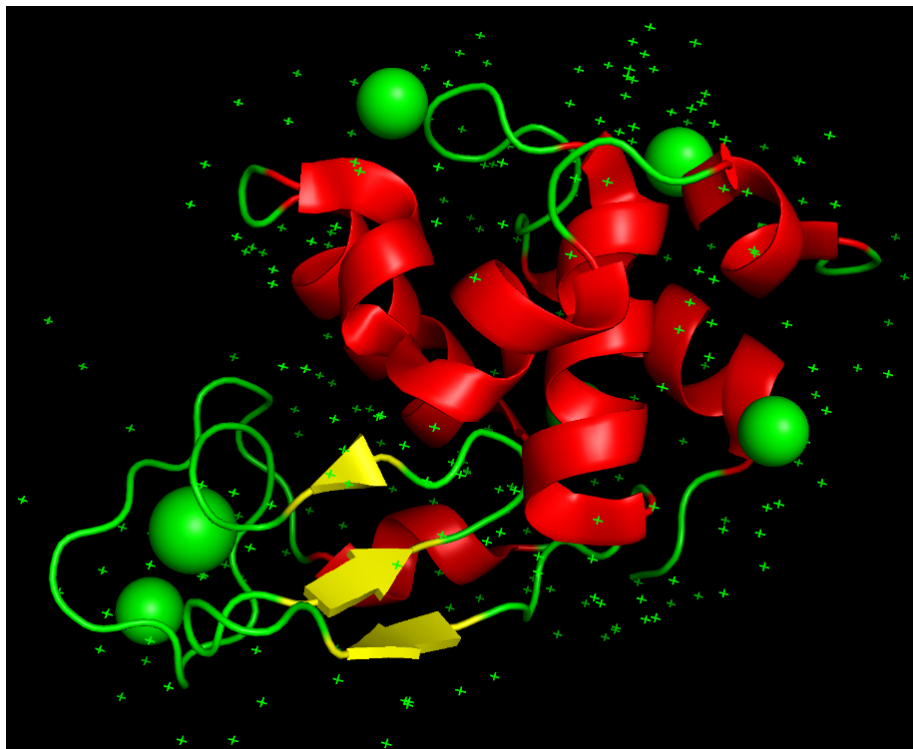
1. Opis metody

Spektroskopia dichroizmu kołowego polega na pomiarze różnicy absorbancji kołowo spolaryzowanego monochromatycznego światła lewo- i prawoskrętnego. Wartość dichroizmu kołowego jest wyrażana jako różnica molowych współczynników ekstynkcji dla światła lewo- i prawoskrętnego, lub eliptyczność molowa:

$$\Delta\epsilon = \Delta\epsilon - \Delta\epsilon_R$$

$$[\theta] = 3298\Delta\epsilon$$

Poziom absorpcji światła lewo- i prawoskrętnego jest zależny od sprzężenia ekscytonowego sąsiadujących chromoforów w obrębie cząsteczki [Telfer et al., 2011]. CD pozwala więc na odróżnienie konformacji (struktury drugorzędowej) polipeptydów (helisy α , arkusze β) oraz na wyznaczenie procentowego wkładu jakie dany tym struktury drugorzędowej ma w całkowitą strukturę białka.

Rysunek 1: Struktura lizozymu, białka składającego się z różnych struktur drugorzędowych. Numer akcesyjny: 1IEE.

2. Badane białka

2.1. Lizozym białka kurzego

2.1.1. Informacje

Abs 0.1 % (=1 g/l) 2.338,
Length 147,
Mass (Da) 16 239.
Sekwencja

MRSLLILVLCFLPLAALGKVFGRCELAAAMKRHGLDNYRGYSLGNWVCAAKFESNFNTQATNRNTDGSTDYGILQINSRW
WCNDGRTPGSRNLCNIPCSALLSSDITASVNC AKKIVSDGNGMNAWVAWRNRCKGTDVQAWIRGCRL

2.1.2. Funkcja

Kataliza hydrolizy ściany komórkowej bakterii (właściwości bakteriolityczne)

2.1.3. Aktywność katalityczna

Hydroliza wiązań między kwasem N-acetylmuraminowym a N-acetylo-D-glukozaminą w peptydoglikanie, oraz między N-acetylo-D-glukozaminami w chitodekstrynach. link UniProt

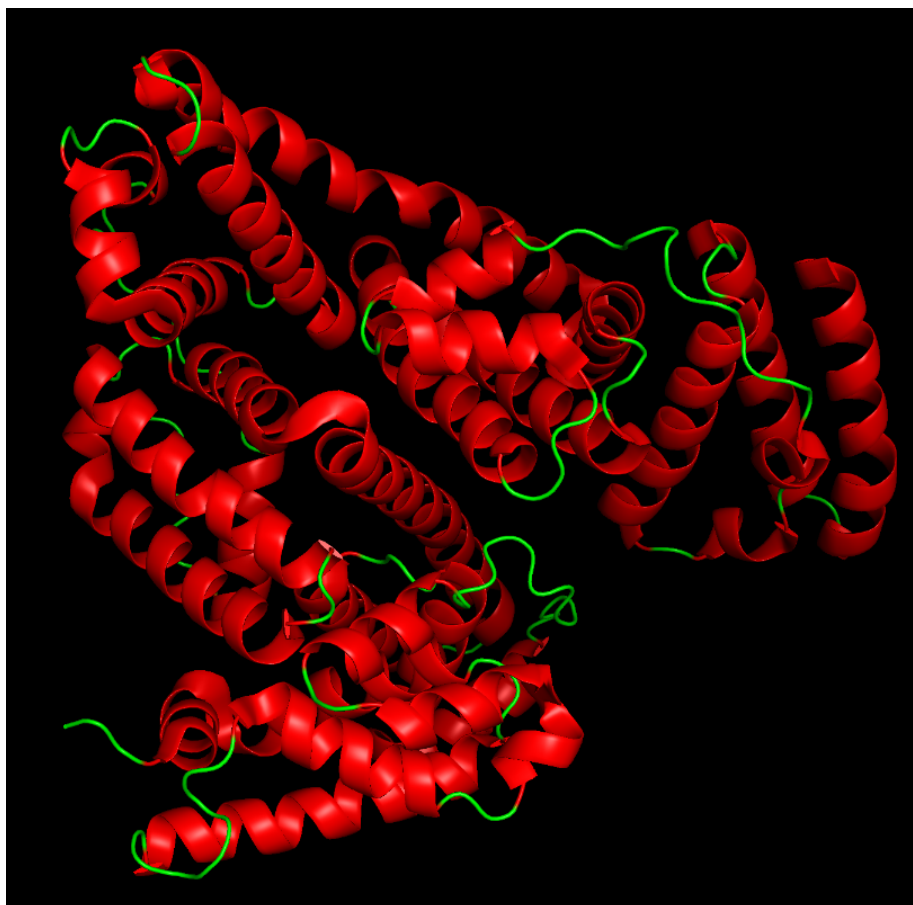
2.1.4. Struktura

Większość struktury stanowią helisy α oraz pętle, ale obecny jest też mały antyrównoległy arkusz β .

2.2. Albumina surowicy wołowej (BSA)

2.2.1. Informacje

Abs 0.1% (=1 g/l) 0.690,
Length 607,

Rysunek 2: Struktura BSA, białka składającego się głównie z helis α oraz łączących je pętli. Numer akcesyjny: 8WDD.

Mass (Da) 69 293.

Sekwencja

MKWVTFISLLLLFSSAYSRGVFRDTHKSEIAHRFKDLGEEHFKGLVLIAFSQYLQQCPFDEHVKLVLNELTEFAKTCVAD
 ESHAGCEKSLHTLFGDELCKVASLRETYGDMADCCEKQEPERNECFLSHKDDSPDLPKLKPDPTLNCDEFKADEKKFWGK
 YLYEIAARRHPYFYAPELLYYANKYNGVFQECCQAEDKGACLLPKIETMREKVLASSARQLRCASIQKFGERALKAWSVA
 RLSQKFPKAEFVEVTKLVTDLTQVHKECCHGDLLECADDRADLAKYICDNQDTISSKLKECCDKPPLEKSHCIAEVEKDA
 IPENLPPLTADFAEDKDVCKNYQEAQDAFLGSFLYEYSRRHPEYAVSVLLRLAKEYEATLEECCAADDPHACYSTVFDKL
 KHLVDEPQNLIKQNCDFEKLGEYGFQNALIVRYTRKVPQVSTPTLVEVSRSLGKVGTRCCTKPESERMPCTEDYLSLIL
 NRLCVLHEKTPVSEKVTKCCTESLVNRRPCFSALTPDETYVPKAFDEKLFTFHADICTLPDTEKQIKKQTALVELLKHKP
 KATEEQLKTMENFVAFVDKCCAADDKEACFAVEGPKLVVSTQTALA

2.2.2. Funkcja

Regulacja ciśnienia osmotycznego krwi. Główny transporter cynku, magnezu i wapnia w osoczu. link UniProt

2.2.3. Struktura

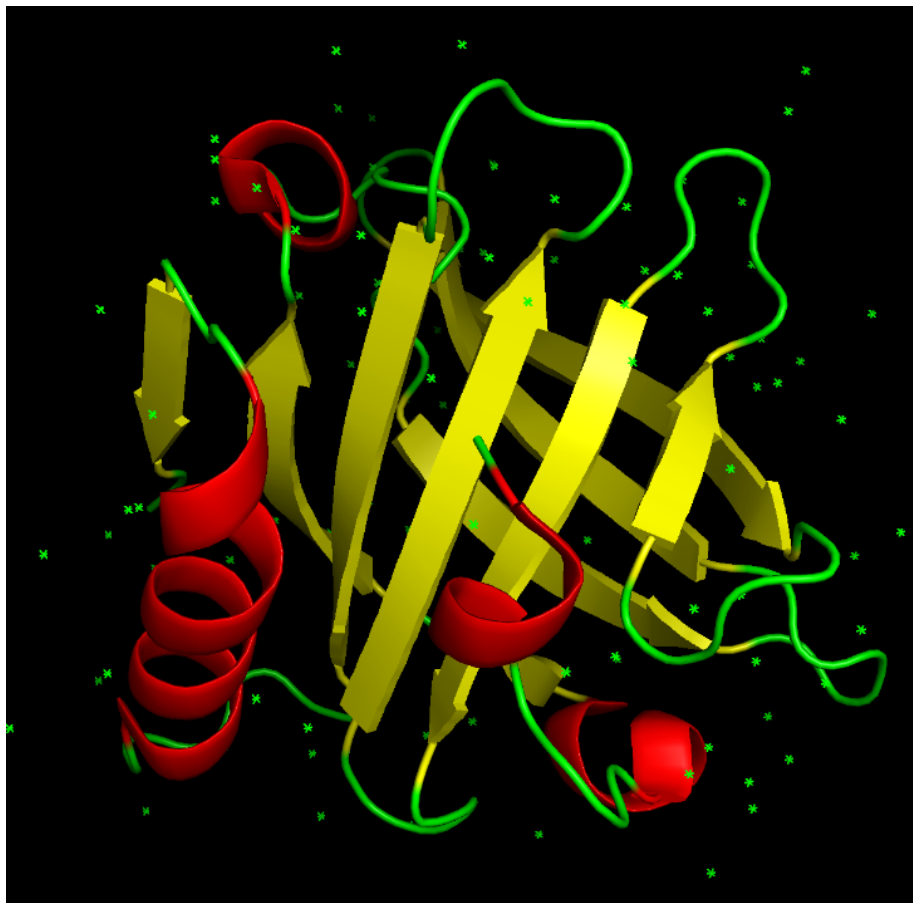
Białko składa się z 583 aminokwasów. W strukturze nie występują arkusze β . Większość struktury stanowią helisy α połączone pętlami różnej długości.

2.3. β -laktoglobulina

2.3.1. Informacje

Abs 0.1% (=1 g/l) 0.853,

Length 178,

Rysunek 3: Struktura β -laktoglobuliny, białka składającego się w dużej mierze z akuszy β . Numer akcesyjny: 1B8E.

Mass (Da) 19 883.

Sekwencja:

MKCLLLALALTCGAQALIVTQTMKGLDIQKVAGTWYSLAMAASDISLLDAQSAPLRVYVEELKPTPEGDLEILLQKWENG
ECAQKKIIAEKTKIPAVFKIDALNENKVLVLDTDYKKYLLFCMENSAEPEQSLACQLVRTPEVDDEALEKFDKALKALP
MHIRLSFNPTQLEEQCHI

2.3.2. Funkcja

Wiąże retinol i prawdopodobnie bierze udział w jego transporcie. link Uni-Prot

2.3.3. Struktura

Większość struktury stanowią arkusze β , obecne są też małe helisy α oraz krótkie pętle.

3. Procedura

Do probówek eppendorf naważono około 3 mg białka i rozpuszczono 1 ml wody MiliQ. Próby wirowano przez 10 minut w 4 °C przy 14000 rpm. Następnie zebrano supernatant i przeniesiono do czystej probówki eppendorf. Za pomocą spektrofotometru DeNovix zmierzono absorbancję przy $\lambda = 280$ nm. Zapisano wartość uśrednioną z trzech pomiarów. Dla sekwencji białek pobranych z Uni-Prot za pomocą narzędzia ProtParam obliczono wartości Abs 0.1 %. Otrzymane wyniki podzielono przez odpowiednie wartości obliczonych Abs 0.1 %. 300 μ l

roztworu o stężeniu $0.3 \frac{mg}{ml}$. Stężenie molowe obliczono korzystając z masy białek podanej w UniProt korzystając z narzędzia Molarityform. Liczbę wiązań peptydowych uzyskano przez odjęcie 1 od długości białek podanej w UniProt.

Wykonano widma CD dla rozpuszczalnika (H_2O), Lizozymu, BSA i β -laktoglobuliny.

4. Parametry pomiaru

4.1. Jasco Spectra Measurement

General

Start: 260 nm

End: 185 nm

Sensitivity: Standard

D.I.T.: 2 sec

Band width: 1.00 nm

Data pitch: 0.5 nm

Start mode: immediately

Scanning mode: Continuous

Scanning speed: 50 nm/min

Accumulation: [tak]

Accumulations: 10

Control

Correction: None

Shutter is opened and closed automatically: [tak]

Information

Comment: 0,3 mg/ml

Solvent: H2O

Display the [Comment] dialog box before measurements: [tak]

Data

Auto save: [tak]

Format: Sample-No.

Send data to Spectra Analysis: [tak]

Widma BSA i β -laktoglobuliny dodatkowo wygładzono.

4.2. CDSSTR, DichroWeb

File Format: FREE (with preview)

Input Units: mean residue ellipticity

Initial Wavelength (nm): 260

Finale Wavelength (nm): 185

Wavelength Step (nm): 0.5

Lowest nm datapoint to use in the analysis: 185

Analysis Programme: CDSSTR

Reference Set: Set 3 (Optimised for 185-240 nm)

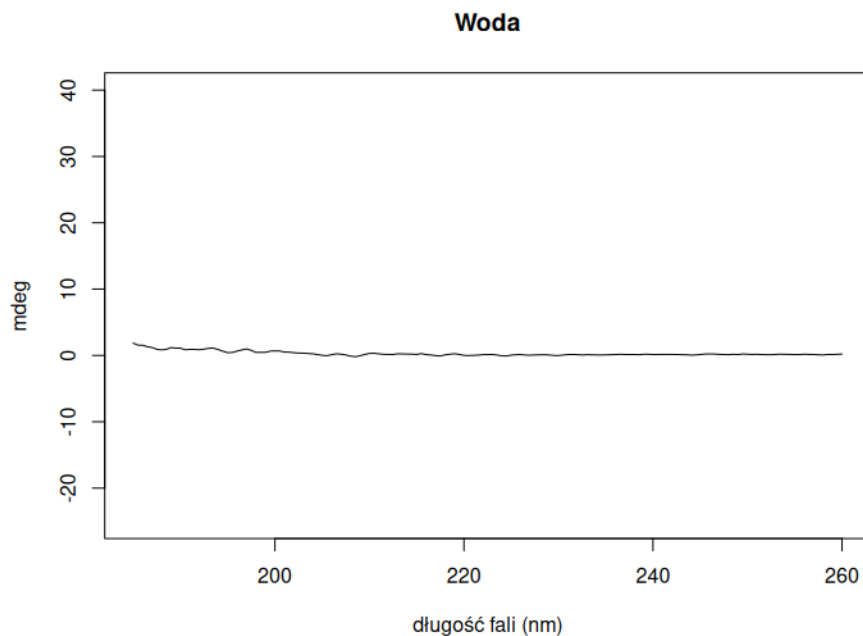
Optional Scalling Factor: 1.0

Output Units: mean residue elipticity

Mean Residue Weight (daltons): 111.703

Protein Concentration (mg/ml): 0.3

Path Length: 0.05

Rysunek 4: Widmo CD wody.

4.3. BestSel

Długość optyczna 0.05 cm. Liczba łańcuchów bocznych zgodnie z informacjami zawartymi w sekcji dot. struktury i funkcji badanych białek. Stężenie molowe obliczono wykorzystując masy białek z UniProt.

5. Wykresy danych

6. Przewidziana struktura

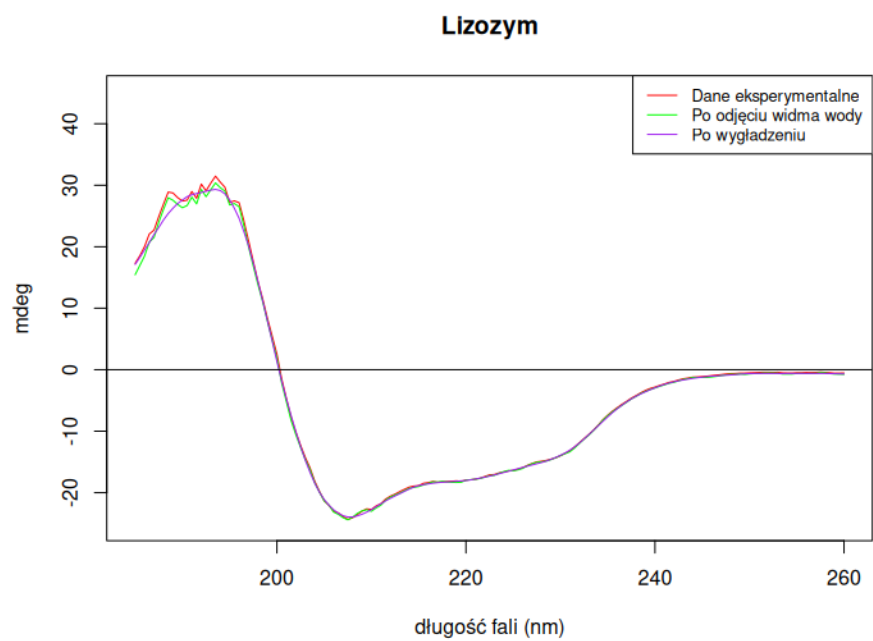
W tabelkach porównano udział struktur drugorzędowych w strukturze białka przewidziany przez BestSel i CDSTTR z wartościami podanymi przez PDBSums (podaje informacje o helisach 3-10, natomiast o pętlach nie, więc nie uwzględniono tej wartości w tabelkach).

6.1. Lizozym

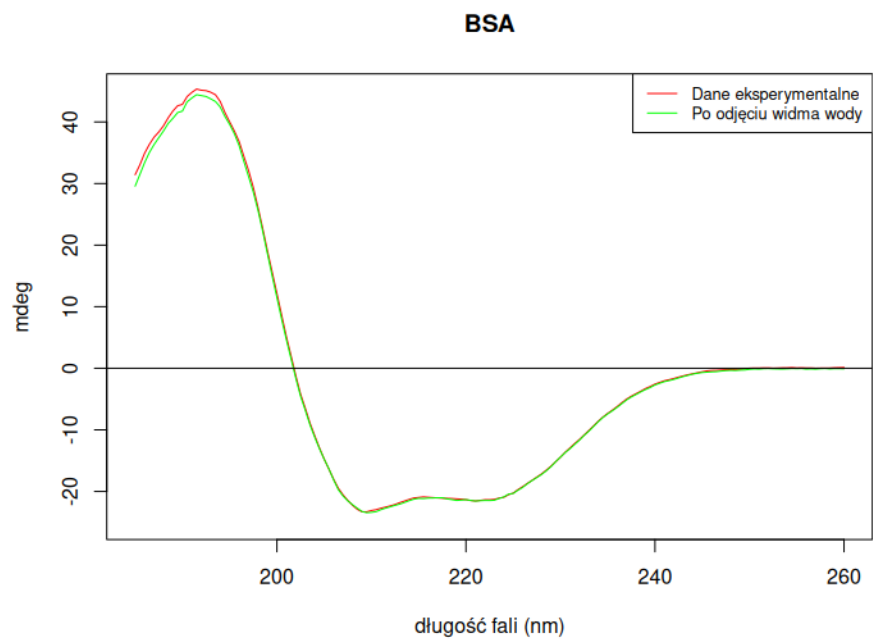
Struktura drugorzędowa	CDSSTR	BestSel	PDBSums
α -helisy	54 %	39 %	30.2 %
β -arkusze	8 %	2.5 %	6.2 %
zwroty	20 %	13.6 %	-
inne	18 %	44.8 %	52.7 %

6.2. BSA

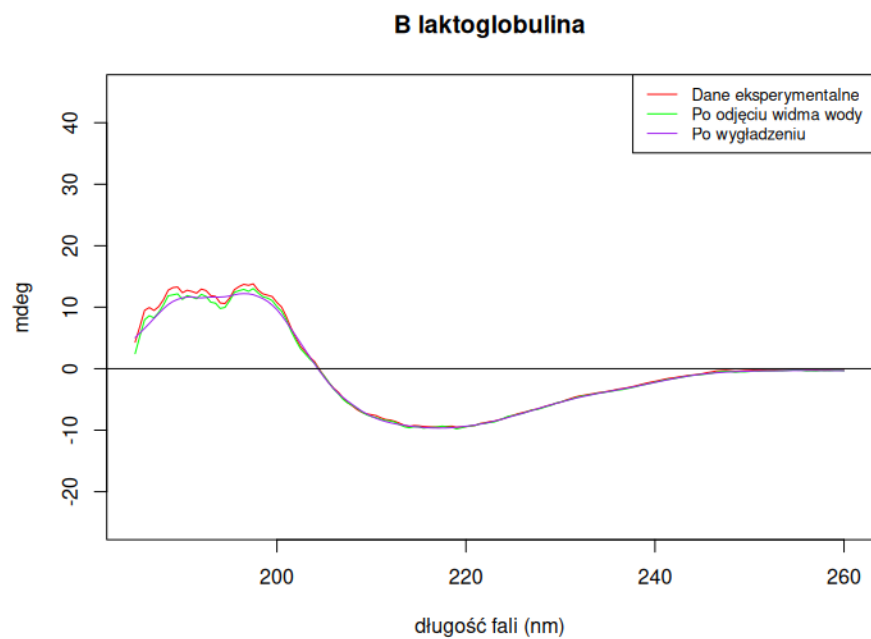
Struktura drugorzędowa	CDSSTR	BestSel	PDBSums
α -helisy	57 %	45.8 %	69.4 %
β -arkusze	9 %	11 %	0 %
zwroty	13 %	11.6 %	-
inne	22 %	31.5 %	27.5 %

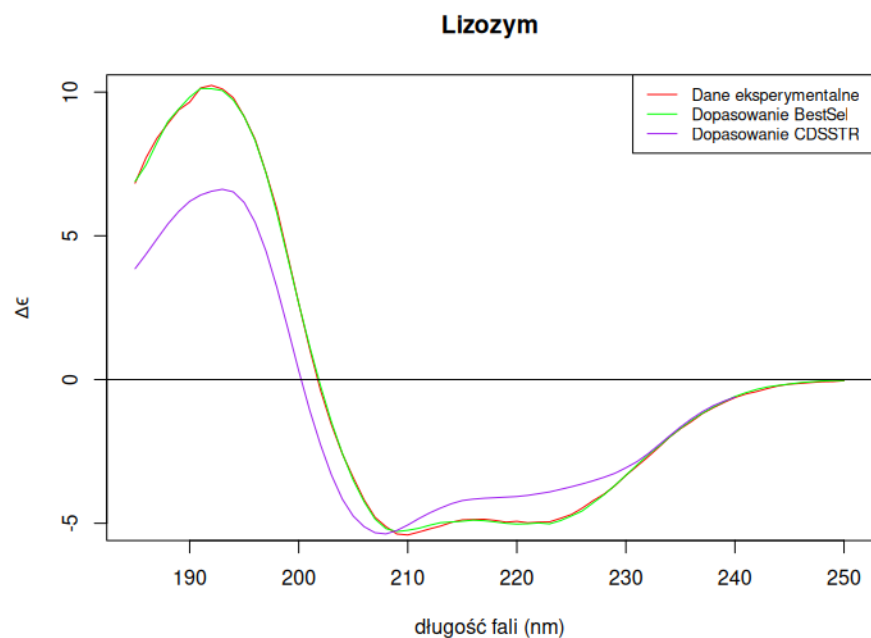
Rysunek 5: Widma CD lizozymu, przed i po odjęciu widma wody oraz po wygładzeniu.

Rysunek 6: Widma CD BSA, przed i po odjęciu widma wody.

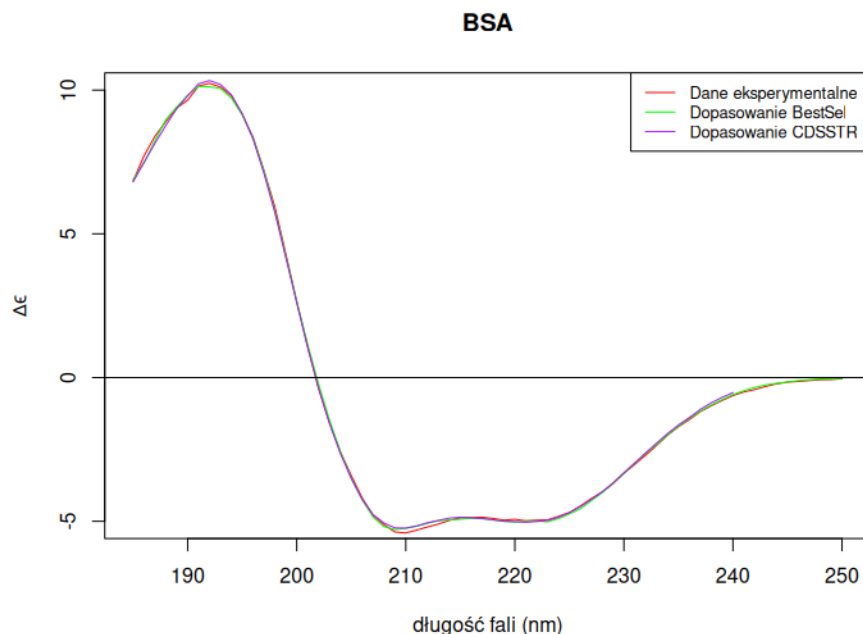

Rysunek 7: Widma CD β -laktoglobuliny, przed i po odjęciu widma wody, oraz po wygładzeniu.

Rysunek 8: Porównanie dopasowania CDSSTR i BestSel z danymi eksperymentalnymi.

Rysunek 9: Porównanie dopasowania CDSSTR i BestSel z danymi eksperymentalnymi.

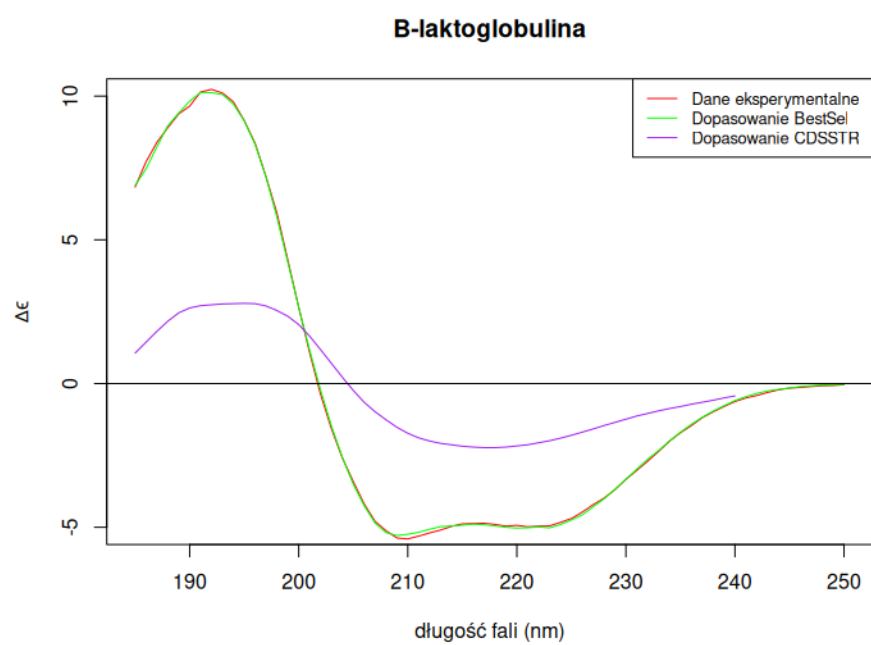
6.3. β -laktoglobulina

Struktura drugorzędowa	CDSSTR	BestSel	PDBSums
α -helisy	7 %	7.2 %	8.6 %
β -arkusze	39 %	36.8 %	44.7 %
zwroty	23 %	13.1 %	-
inne	31 %	42.9 %	40.8 %

7. Dyskusja

Pomiar i interpretacja widma CD pozwala na oszacowanie udziału określonych struktur drugorzędowych w ogólnej strukturze białka. Na podstawie uzyskanych wartości i porównania z danymi z PDB można stwierdzić, że metoda nie jest zbyt precyzyjna, i pozwala określić udział struktur drugorzędowych tylko z grubsza. przykładowo, w przypadku BSA zarówno BestSel jak i DichroWeb podają ok. 10 % β -arkuszy natomiast faktyczna struktura jest ich pozbawiona.

BestSel zwraca dobre dopasowanie do danych eksperymentalnych, natomiast w przypadku Lizozymu i β -laktoglobuliny dopasowanie CDSSTR wyraźnie odstaje. Krzywe tych dopasowań wydają się być przeskalowane (taki sam kształt jak dopasowanie BestSel ale zmniejszony zakres wartości).

Rysunek 10: Porównanie dopasowania CDSSTR i BestSel z danymi eksperymentalnymi.